

Hjortshøj 4. dec 2020

Jeg savner at hygge mig med mine venner uden af få dårlig samvittighed og føle mig som et *egoistisk ungt menneske*.

Jeg savner, ikke at få en bange fornemmelse i maven når der står ordet *nedlukning* i en nyhedsartikel. Online undervisning og isolation er på top 10 listen over største frygt.

Det gør mig ked af det når de voksne giver udtryk for at vi unge er roden til alt ondt i verden. Når de prøver at bilde os ind at de havde det meget værre da de var unge.

Bevares...det havde de sikkert. Hvad ved jeg om det? Jeg er faktisk også ligeglad, for hvis de voksne ikke vil forholde sig til, forstå og imødekomme mine udfordringer, frustrationer og følelser, så kan jeg da også godt tillade mig at være fløjtende ligeglad med om de var bange for bomber i 1946, eller ej.

"overprivileret, selvretfærdigt, curlinginduceret navlegraveri. Egoistisk ungdom, utaknemmelig generation... "

Undskyld vi blev født fru Jensen....

Hudsult.

At have lyst til hud. Andre mennesker. Varme fra en andens krop.

Men når noget bare sådan står på pause og vi unge tydeligvis er de værste mennesker på jorden, der ikke har lov til at hverken at føle eller feste..... SÅ får jeg lyst til at skabe mig helt ustyrligt...får jeg lyst til at synde og snyde og været samfundet utro. Bare en enkelt aften. Time. Dag, whatever.

For selv med mundbind og sprit på hånden og i lommen lever vi altså ikke op til standarden for samfundssind. Jeg tør slet ikke tænke på de unge der er fritaget for brug af mundbind....Mon lynchningen finder sted før jul?